చెరకు పిప్పి

న్యాయపతి కమలారాంజీ

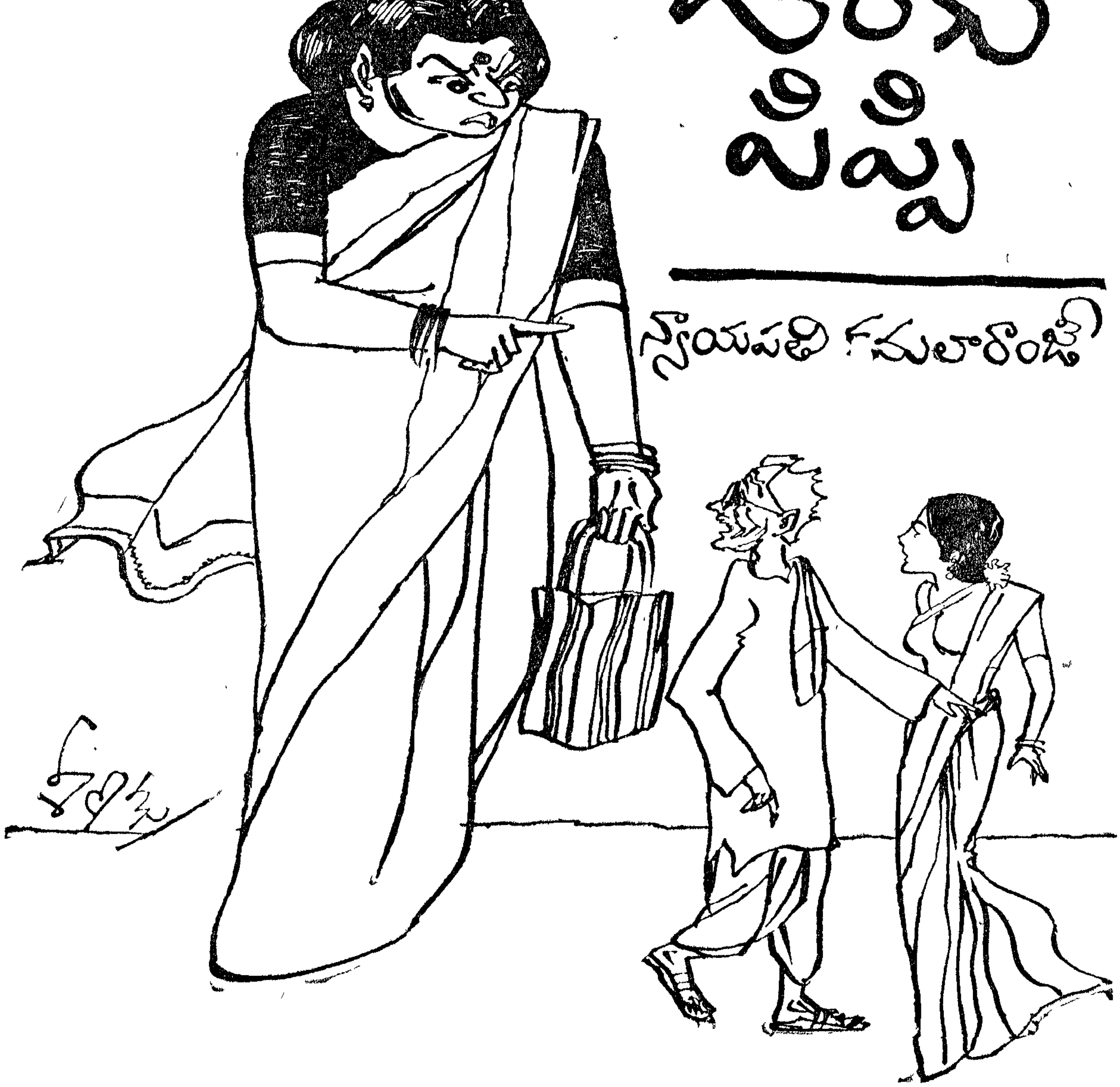

ఉదయం తొమ్మిది గంటలయింది. వంట హడావుడిలో వుంది విశాలాక్షి.

జగన్నాథంగారు గదిలో మూలనున్న మంచం మీద కూర్చున్నారు.

"ఆ షేవింగుసెట్టు యిలా అందుకో తల్లీ" అన్నారు లక్ష్మి నుద్దేశించి.

"అలాగే నాన్నా!" ఆమె లేచి వెళ్ళే లోగానే వంటింట్లోంచి విశాలాక్షి అందుకుంది.

"ఆ మాత్రం మీరు తెచ్చుకోలేరూ! పాపం దాని కెందుకు చెప్తారు? అసలే అత్తవారింట్లో పన్లతో నలిగి నలిగి వచ్చింది పిల్ల!"

"ఫర్వాలేదమ్మా, ఈ మాత్రానికేనా!" అంది లక్ష్మి షేవింగు సెట్టు తెచ్చి తండ్రి చేతి కందిస్తూ.

"నీకు తెలీదే లక్ష్మీ! ప్రతి చిన్న పనికీ యితరుల మీద ఆధారపడ్డం అలవాటయి పోయింది మీ నాన్నగారికి!" అంది వంటింట్లోంచే.

లక్ష్మి నవ్వేసింది ఆ మాటకి.

వంటింట్లోంచి యివతల కొచ్చింది విశాలాక్షి

ఈ చేతిలో సంచీ, ఆ చేతిలో అయిదు రూపాయల నోటు వుంది.

"ఈ పూటకూ కూరలేదు. బజారుకెళ్ళి మంచి కూరలేవన్నా వుంటే పట్టండి. కాకర కాయలు దొరికితే తీసుకురండి. అమ్మాయికి ఎంతో యిష్టం. పెత్తనాలు చెయ్యకుండా వేగిరం వచ్చేయండి" అని పురమాయించింది భర్త చేతికి సంచీ, డబ్బు అందిస్తూ.

పొద్దున్నించీ అతనికి చాలా ఆకలిగావుంది. కాఫీ చుక్కతో కడుపు నిండుతుందా? అదోలా చూసేరు అతను.

"గోపాలాన్ని పంపించకూడదే. నాకు

యిప్పుడు తిరుబాటులేదు చిన్నవని వుంది" అన్నారు.

"ఏమిటావని? గడియ తీరుబాటులేదు. దివ్య ఆదాయంలేదు" అని "మీకేం పూరా? వుద్యోగమా? అంత తీరుబాటు లేకపోవడానికి?! వాడిప్పుడు చదువుకోవాలి వాడు వెళ్లడు. కూరల మార్కెట్టు దగ్గరే కదా. మీరే వెళ్ళండి."

అతని జవాబు కోసం కూడా ఎదురు చూడకుండా వంటింట్లోకి విసవిసా వెళ్ళిపోయింది ఆమె!

భార్య మాటలోని ఎత్తిపొడుపుముల్లులా గుచ్చుకుంది అతని హృదయానికి.

తల దించుకున్నారు.

ఆ ఎత్తిపొడుపులన్నీ తను రిటైరయిన దగ్గర్నుంచీ అలవాటయిపోయేయి. మనసు బాధగా మూలిగింది–

"ఇదిగో. ఈ పళ్ళరసం తాగండి, బలం వస్తుంది."

"మీరు నీరసంగా వున్నారు, రెస్టు తీసుకోండి."

"ఇప్పుడెలా వుందండీ మీ వంట్లో?"

"వద్దొద్దు. మీరు ఆ పని చెయ్యొద్దు. నేను చేసుకుంటాను లెండి."

"మీరెందుకు పరుపులు పరవడం అదీ చేస్తారూ? నేను చేస్తాను. మీరుకూర్చోండి."

"ఆ పెద్ద బాల్చీ మీరు మొయ్యలేరండీ. గుండెలో నొప్పి వస్తుంది. నేను తెచ్చుకుంటాను. మీరు తేకండి."

"కాళ్ళు పట్టేదా? అరిపాదాలు మంటగా వున్నాయా? కాస్త నూనె రాసేదా?"

"వెధవ కరెంటు ఎప్పుడూ వుండదు. మీరు ఉక్కకి తట్టుకోలేరండీ. వుండండి విసనకర్రతో విసురుతాను."

ఇలాంటి సేదతీర్చే వాక్యాలు ఆమె నోటి నుండి వినాలని అతని తహతహ!

కాని ఎప్పుడూ భార్య నుంచి విసవిసలు రుసరుసలే ఎదురవుతున్నాయి అతనికి!

అయిదు రూపాయల నోటు చొక్కా జేబులో పెట్టుకుని, సంచీ చేత్తో పట్టుకుని చెప్పులేసుకుని బయలుదేరుతూ నిట్టూర్చేడు మనసులోనే.

లక్ష్మి వచ్చి నాలుగు రోజులయింది. వచ్చిన దగ్గర్నుంచీ చూస్తున్నాది, తల్లి ఏదో మిషపెట్టుకుని తండ్రిని దెప్పి పొడవడం. సాధించడం, అవమానించడం, కసురుకోవడం, అన్నీను!

పాపం తండ్రి స్థితిచూస్తే జాలేస్తోంది. అన్నిటికీ సహించి, భరించి వూరుకుంటున్నారు!

ఎలాంటి మనిషి ఎలా అయిపోయేరు?!

వార్ధక్యం నిజంగా మనిషికి శాపమా?!

ఒకప్పుడు కోడి రామ్మూర్తిలా, కండలు తిరిగి వస్తాదులా వుండే వారు!

"నువ్వా-నేనా!" అన్నట్టు పుష్టిగా, ధృఢంగా వుండే ఆయన నేడు యిలా గాలి తీసేసిన బెలూన్‌లా, కడుపు లోతుకుపోయి, రొమ్ములు కనబడుతూ, దవడలుపీక్కుపోయి, కళ్లు గుంటలుపడి వుండడం చూస్తూంటే కడుపు తరుక్కుపోతున్నట్టుంది లక్ష్మికి.

* * *

పరధ్యానంగా లక్ష్మి అన్నం కలుపుకుంటోంది.

"ఇంకొంచెం కూర వెయ్యవే" నాన్న అడుగుతున్నారు.

"వద్దు. వెయ్యను. మీకు అరగదు."

"ఫర్వాలేదు, వెయ్యి."

"వద్దని చెప్తూంటే మీక్కాదూ!"

"పోనీ ఆవకాయి అయినా వెయ్యి, నంజుకుంటాను." అతని గొంతు బతిమాలుతున్నట్టుంది.

"ఆవకాయా?" ఏదో వినకూడని మాట విన్నట్టు ముఖం పెట్టింది ఆవిడ.

"వేడి చేస్తుంది, వెయ్యను. మీ యిష్టముంటే నేను పెట్టింది తినండి. లేకపోతే లేదు. తిన్నది అరక్క విరోచనాలు పట్టుకున్నాయంటే నేను చిత్తలేక చావాలి."

"కానే. నా మటుకు నేను వెళ్తాను లేవే."

లక్ష్మి మరి వూరుకోలేకపోయింది.

"అమ్మా! ఆ పచ్చడి వెయ్యమ్మా నాన్నగారికి. కూర మరికొంచెం వెయ్యి – తింటారు" అంది.

"నీకేం తెలుసే? విన్నగాక మొన్న వొచ్చేవు. చాకిరీ చేసిన వాళ్లకి తెలుస్తాయి అందులోని సాధక – బాధకాలు! తగుదునమ్మా అని నీకే ఏదో పెద్ద అభిమానం వూడ బొడిచినట్టు మాట్లాడకు. మీ నాన్నకి ఎంత వడ్డించాలో, ఎలా వడ్డించాలో నాకు తెల్సు. అయినా మీ నాయనేం వుద్యోగాలు వెయ్యాలా? వూళ్లేలాలా? ఇంట్లో తిని కూర్చుంటే అరగొద్దూ?!"

ఒక్క కసురు కసిరింది లక్ష్మిని.

శూలాలు గుచ్చుకున్నట్టున్నాయి ఆ మాటలు లక్ష్మికి "తనకే యిలా వుంటే యిహ నాన్నకెలా వుంటుంది!" అనుకుంది.

అన్నం తింటూన్న లక్ష్మికి చేదు వేపాకు ముద్దలు మింగుతున్నట్టు వుంది. మనసంతా చెప్పలేనంత బాధతో నిండిపోయింది. దుఃఖం వచ్చేస్తోంది కూడా! తండ్రి అంత దీనంగా అడగడం, తల్లి జవాబులు, యివన్నీ వింటూంటే గుండెలో చెయ్యిపెట్టి కెలుకుతున్నట్టు అయింది...

ఒకప్పుడు సంచీలతో కూరలు తెచ్చి ఇంట్లో పోసేవారు నాన్న!

"నువ్వు కూరలు ఎక్కువ తిను విశాలా! కూరలు ఎంత ఎక్కువ తింటే అంత నీ వంటికి మంచిదని డాక్టరుగారు చెప్పేరు. అసలు కూరల్లోనే వుంది బలం అంతా. చూడు. ఈ కూర మరి కొంచెం కలుపుకో" అని తనే చనువుగా గిన్నెలో కూరని తీసి విశాలాక్షి కంచంలో వడ్డించేవారు.

"విశాలా! నువ్వు బాగా తినాలి. చూడు ఎలా సన్నంగా అయిపోయేవో. హార్లిక్స్ రోజూ తాగు. పళ్ళు తెస్తాను. రోజూ తిను. నువ్వు ఆరోగ్యంగా, హాయిగా వుండడమే నా క్కావల్సింది" అనేవారు ఎంతో అభిమానంగా.

"అలాగే లెండీ, మీరు తెచ్చిన జీతం నా హార్లిక్సులకే అయిపోతుందిలా వుంది" అనేది విశాల మూతి తిప్పుతూ. ఆ మాటకి మనస్సు చివుక్కుమనేది ఆయనకి.

"అలా అనకు విశాలా! నీకోసం నేను ఏం చేయమన్నా చేస్తాను. జీతం తక్కువైతే మాత్రం... పై రాబడి వుంది కదా..." మెల్లగా అనేవారు ఆమె కళ్లల్లోకి చూస్తూ.

అదంతా జ్ఞాపకమొచ్చి నిట్టూర్చింది లక్ష్మి.

ఆమె తండ్రివైపే చూస్తోంది. జగన్నాధంగారి శరీరం ముడతలు పడి వుంది. కడుపు లోతుకుపోయి "నా తప్పేం లేదు. నన్ను పూర్తిగా నింపితే నిండకేంచేస్తాను?" అన్నట్టుంది. కళ్ళు లోతుకుపోయి కాంతి విహీనంగా వున్నాయి. ఆ కళ్ళల్లోని చూపులు అందరి దయా ధర్మాలమీద ఆధారపడి వున్నట్టు, అందరి మంచీ సంపాదించుకోవాలని తహతహ లాడుతున్నట్టు వున్నాయి.

అప్పుడే స్నానం చేసి వచ్చి భోజనాని

నూతన యవ్వనం పొందండి. సంతానవంతులు కండి! చర్మ వ్యాధుల నుండి విముక్తులు కండి. హస్తప్రయోగము వలన కలుగు నరముల బలహీనత, శీఘ్రస్ఖలనము, అంగము చిన్నదగుట అవసరకాలమందు అసంతృప్తి, సంతానము లేకపోవుట, సమస్త చర్మవ్యాధులకు అద్భుత చికిత్స. పోస్టు ద్వారా చికిత్స కలదు. ప్రతి ఆదివారము భీమవరం షణ్ముఖ లాడ్జి నందు ఉ. 9 నుండి సా. 6-30 వరకు క్యాంపు కలదు.

డా॥ డి. మార్కండేయులు
ఆయుర్వేద భిషక్,
సెక్స్ అండ్ స్కిన్ స్పెషలిస్టు,
పార్కు రోడ్డు, గుడివాడ. 521301,
ఫోన్స్: 522 & 540

క్కూర్చున్న ఆయన వంటిమీద, సరిగ్గా తుడుచుకోకపోవడంవల్ల, అక్కడక్కడా తడి యింకా వుంది మెడ దగ్గర మన్ను పట్టి వుంది. బహుశా తొందరగా భోంచేసెయ్యాలన్న తాపత్రయంలో సబ్బు సరిగ్గా రుద్దుకున్నట్టు లేదు.

అన్నం కలుపుకుంటూన్న అతని చేతివేళ్లు నీరసం వల్ల సన్నగా వణుకుతున్నాయి వేళ్ళ చివర్న పొడవుగా పెరిగిన గోళ్లల్లో దట్టంగా మన్ను పేరుకుపోయింది. వణుకుతున్న వేళ్ళతో అన్నం కలుపుకోలేక, ఆకలికి వుండలేక, పక్క పక్క నించి కొంచెం కొంచెం తినడం ఆరంభించేడు. చుట్టూ అన్నం కొంత కింద పడిపోయింది

విశాలాక్షి కొరకొరా చూసింది భర్త వైపు

"అన్నం అంతా అలా కిందామీదా పోయకపోతే కొంచెం చూసుకుని కలుపుకోకూడదూ! బజార్లో బియ్యం ధర చూస్తే మండిపోతున్నాది. అన్నం పారేసుకుంటే ఏలా

చెరకు పిప్పి

అవుతుంది? తిని కూర్చునేవాళ్ళకి మీకేం తెలుస్తాయి నా బాధలు? సంసారం చేసేవాళ్ళకి తెలుస్తాయి నా బాధలు?..." ఆమె మాటలు పూర్తి చేసినా, పెదవులు అదురుతూనే వున్నాయి కోపంతో.

ఏంతో పెద్ద తప్పు చేసిన వాళ్ళల్లాగ ముఖం గంటు పెట్టుకుని, తల వంచుకుని గబగబా భోంచేస్తున్న తండ్రిని చూసేసరికి కళ్ళల్లో నీళ్ళు నిండాయి లక్ష్మికి. అతికష్టం మీద అణచుకుంది.

"ఛీ! ఛీ! అమ్మ నోటికి హద్దూపద్దూ లేకుండా వుంది. 'భర్త' అన్న గౌరవం లేదు అస్సలు" అనుకుంది బాధగా.

అమ్మ ఎందుకిలా తయారయింది?

కంచా లెత్తుతున్న లక్ష్మి తండ్రి తిని లేచిన కంచంవైపు జాలిగా చూసింది. కడిగిన కంచంలా వుంది అది!

జలుబులు, ఫ్లూను గూర్చిన ముఖ్య విషయాలు మరియు ఈ వ్యాధులను ఎదుర్కొనను విధములు

"జలుబు, ఫ్లూ వల్ల వచ్చే బాధలనుంచి వెంటనే ఉపశమనం యివ్వడంలో అనాసిన్ ఎంతో సహాయపడుతుంది" అంటున్నారు నటాలియా డిసోజా.

ఏటివలన జలుబులు ఫ్లూ వస్తాయి?

జలుబులు, ఫ్లూగల మనుష్యుల నుండి గాలిలో కొనిపోబడు విషపు సీటి (వైరస్) తుంపురుల వలన జలుబులు, ఫ్లూ వస్తాయి. మామూలుగా ఈ వైరస్‌లను ఎదిరించు శక్తి మీ శరీరమునకు ఉన్నది. అయితే, అతి ప్రయాస లేక పోషణ లోపము వలన మీ శరీరము బలహీనమై, రోగమును అడ్డుకొనే దాని శక్తి తగ్గిపోతుంది.

వాటి లక్షణాలు ఏమిటి?

తలభారము, తలనొప్పి, కారెడు ముక్కుతో జలుబు ఆరంభిస్తుంది. వణకుట, బాధ మరియు చెమట పోయుట, సాధారణంగా ఫ్లూతో వస్తాయి. దగ్గు, గొంతునొప్పి, ఒడలంతా నొప్పులు, ఆకలి లేమి మరియు అలుపు కూడ ఉండవచ్చును.

అది చిక్కులకు దారి తీయవచ్చునా?

వెంటనే నివారించకపోతే ఫ్లూ న్యుమోనియా మరియు శ్వాస మార్గము పైభాగములో రోగ సంక్రమణకు దారి తీయవచ్చును.

అనాసిన్ ఎలా సహాయపడుతుంది?

అనాసిన్ జలుబులు మరియు ఫ్లూ బాధలనుంచి ఉపశమనం కలిగిస్తుంది. అనాసిన్ బలీయమైనది—అది ప్రపంచమంతటా డాక్టర్లు సిఫారసు చేసే బాధా నివారక పదార్థం కలిగియున్నది. అనాసిన్ లక్షలాది ప్రజలకు విశ్వసనీయమైనది. డాక్టర్లు ఇచ్చే విశ్వసనీయమైన ప్రిస్క్రిప్షన్ లాగా అది మందుల మిశ్రమం. జలుబు, ఫ్లూల యొక్క హెచ్చరిక లక్షణాలు కనిపించగానే, అనాసిన్ కొంచెం నీళ్ళతో రోజులో నాలుగు పొట్లు తీసుకోండి.

మీరు ఇంకా ఏమి చేయాలి?

- మరగబెట్టిన నీరు, నారింజ లేదా బత్తాయి పండు రసం లాంటి ద్రవ పదార్థాలను ఎక్కువగా తాగండి.
- పుష్టికరమైన ఆహారాలను తినండి.
- తగినంత విశ్రాంతి తీసుకోండి.
- అంటిసెప్టిక్ ద్రవముతో లేక ఉప్పు నీళ్ళతో గొంతుకు పుక్కిలి పట్టండి.
- గదులను సక్రమమైన గాలికి తెరచి ఉంచండి.

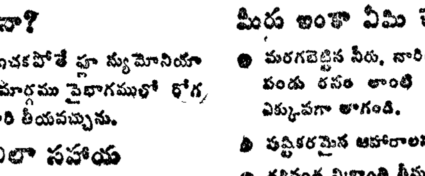

భారతదేశపు ఎక్కువ జనప్రియమైన నొప్పినివారిణి
* Regd. TM జెఫ్రీ మేనర్స్ వారి అనాసిన్ విభాగం నుంచి A24.6/78

ఆమె తన అసహాయతకు తనను తానే నిందించుకుంది.

తల్లికి ఎదురు చెప్పలేని పిరికిది లక్ష్మి !

*　　　*　　　*

కిటికిదగ్గర కూర్చుని రోడ్డుమీద వచ్చే పోయే వాళ్ళని చూస్తున్న లక్ష్మి ఆలోచనలన్నీ తండ్రి చుట్టూ తిరుగుతున్నాయి. రిటైరవక ముందు, ఉద్యోగం చేస్తున్న రోజుల్లో, హుందాగా, దృఢంగావున్న తండ్రి రూపం గుర్తుకు రాసాగింది. ఆరడుగుల మనిషి. మంచి కండపుష్టి, ఏంత తిన్నా అరిగించుకునే శక్తి! ...అవన్నీ యిప్పుడేమయి పోయేయి ! ?...

జగన్నాధంగారికి పెళ్ళాం అంటే బోలెడు అభిమానం. ఆమె ఏది కావాలన్నా తెచ్చిపెట్టి ఆమెను సంతోష పెట్టేవారు.

"ఏమండీ! పక్కింటి వదినగారు మళ్ళా నెక్లను చేయించుకుంది. నాకూ చేయించరూ అలాటిది!" భర్తకి దగ్గరగా జరిగి గోముగా అడిగేది విశాల.

"అలాగే విశాలా! డబ్బిస్తాను. ఇప్పుడేవెళ్ళి మంచుకొండవారి షాపులో ఆర్డరుయిచ్చిరా!" అనేవారు ఆయన.

"ఏమండీ! బెనారస్ పట్టు చీరలు కొత్తగా వచ్చేయట, రిబేటు వుందట. ఒకటి కొనుక్కుంటావండీ!" అనేది ఆవిడ.

"ఓ. తప్పకుండా. రెండు చీరలు తీసుకో" అనేవారు సంతోషంగా. ఆవిడ సంతోషమే అతని సంతోషం!

కష్టపడి సంపాదించినదంతా పెళ్ళాం చేతిలో పోస్తూ, సంతోషంతో వెలుగుతున్న ఆమె ముఖం చూసి తనూ సంతోషపడిపోయే వారు.

కొవ్వొత్తిలా తను కరిగిపోతూ, పగలూ—రాత్రి కష్టపడి ఆరోగ్యం పాడుచేసుకుంటూ కూడా, సుఖ-సంతోషాల వెలుగుని తన సంసారానికి పంచిపెట్టేరు.

కట్నంపోసి అయిదుగురు కూతుళ్ళకీ పెళ్ళిళ్ళు చేసేరు.

వారి రాక—పోక, ముద్దు—ముచ్చట అన్నీ చూస్తున్నారు.

వుద్యోగం చేస్తున్న రోజుల్లో అయితే ఏంత డబ్బు అంటే అంత వచ్చి పడేది. రిటైరయిపోయేక యిప్పుడెవరిస్తారు?

వచ్చిన పెన్షనుతో ఇల్లు గడుస్తున్నాది ఏలాగో !

ఫిక్స్‌డ్ డిపోజిట్ తాలూకు వడ్డీ అదు కుంటున్నాది అప్పుడప్పుడు.

పెళ్ళాం మనస్సు కష్టపెట్టడం అతని కిష్టం వుండేది కాదు. అసలతను ఏన్నరి మనస్సు కష్టపెట్టేవారు కాదు. అప్పటికీ యిప్పటికి అంతే.

కడుపున పుట్టిన పిల్లల్నికూడా "అమ్మా! తల్లీ! బాబూ!" ఆప్యాయంగా పిలవడం, అడిగింది యివ్వడం తప్పితే ఏనాడూ కోపంతో కళ్ళెరచేసి ఏరుగరు!

*　　　*　　　*

వచ్చేపోయే వాళ్ళను చూస్తూ, మధ్య మధ్యలో చేతిలో వున్న పత్రిక తిరగేస్తున్న లక్ష్మి తన చేతి వేళ్ళవంక, గోళ్ళవంక చూసు కుంది. ఏదిరని గోళ్ళు, రంగు వేసిన గోళ్లు అందంగా మెరుస్తున్నాయి.

అప్రయత్నంగా తండ్రి చేతి గోళ్ళు జ్ఞాపకం వచ్చేయి. లేచి నెయిల్ కటర్ తీసుకుని తండ్రి దగ్గరకు వచ్చింది. గోళ్లు తీస్తూ అంది— "మీ గోళ్ళల్లో ఎంత మన్ను పేరుకుపోయిందో చూసేరా ? ఇదంతా భోంచేస్తున్నప్పుడు మీ కడుపులోకెళ్ళి హాని చేస్తుంది. వారంకొకసారయినా గోళ్ళు కత్తిరించుకుంటూ వుండండి నాన్నా!"

"వేళ్ళు వణుకుతాయి తల్లీ, వణకు రోగం పట్టుకుంది నాకు. ఏం చెయ్యడం చెప్పు!"

"అమ్మకి చెప్పండి !"

విట్టూర్చేడు ఆయన.

"అమ్మకి నా పన్లు చూసేటంతటి తీరుబాటు, ఓపికా ఎక్కడుందమ్మా ? చెరకు పిప్పినమ్మా నేను, చెరకు పిప్పిని" బాధగా అన్నాడు ఆయన.

మళ్ళీ కళ్ళనిండా నీళ్లు నిండిపోయేయి లక్ష్మికి.

"అలా అనకండి నాన్నా ! నాకెంతో కష్టమనిపిస్తుంది" అంది లక్ష్మి.

అంతకంటె ఎక్కువ ఏమీ అనలేక పోయింది.

ఏమనగలదు ? ఏమనడానికైనా తనే పాటిది ?

"సాయంత్రం మనం సినిమాకి వెళ్దాం. వస్తారానాన్నా ! రిక్షాలో వెళ్దాం" అంది లక్ష్మి

ఒకప్పుడు అతనికి సినిమా అంటే తగని పిచ్చి. ఇప్పుడు సినిమా కెళ్ళాలంటే విశాలని అడగాలి; ఒక్క సినిమాకే కాదు ఏ పని చెయ్యాలన్నా పెళ్ళాంని అడిగే చెయ్యాలి. ఆఖరికి మంగలివాడికి యిన్ని బియ్యంగింజలు వెయ్యడానిక్కూడా పెళ్ళాం పర్మిషను తీసు కోవాల్సిందే.

నిట్టూర్చేరు ఆయన —

"మీరు మరేం ఆలోచించకండి నాన్నా. ఇప్పుడు రెస్టు తీసుకోండి. సాయంత్రం సినిమాకు వెళ్దాం" అంది లేస్తూ.

"తను యిక్కడ వున్నన్ని రోజులూ తండ్రిని సంతోషపర్చాలి. సినిమాలకి తీసుకు వెళ్ళాలి. అమ్మకి తెలియకుండా తండ్రి

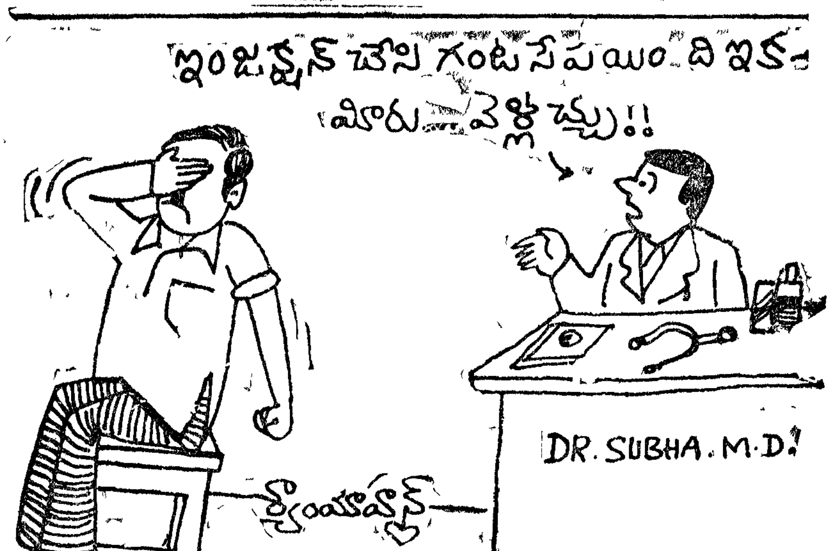

వెలువడింది!

విూరు ఎంతోకాలంగా ఎదురుచూస్తున్న

కుటుంబరావు సాహిత్యం

మొదటి సంపుటం

నవలలు, కథలు, గల్పికలు, నాటికలు, ... ఇంకా ...
జీవిత రేఖలు, కొ. కు. ఉత్తరాలు, అరుదయిన ఫోటోలతో

1/8 డెమ్మీ 455 పేజీలు రు. **25-00**

(పోస్టేజి అదనం)

విశాలాంధ్ర పబ్లిషింగ్ హౌస్,
చంద్రం బిల్డింగ్స్, విజయవాడ-520 004.

బ్రాంచీలు:
విశాలాంధ్ర బుక్ హౌస్,
విజయవాడ, హైదరాబాద్, విశాఖపట్నం, తిరుపతి,
అనంతపురం, హనుమకొండ, గుంటూరు.

300 METHODS TO MAKE MONEY అన్న పుస్తకం
పిడుదల మూడవ వార్షికోత్సవం సందర్భంగా రు 40,000/- విలువగల
బహుమతులను గెలుచుకోండి.

"మీ అభిమాన సినీతారను ఎంపిక చేయండి"
అన్న పోటీలో పాల్గొని విలువైన బహుమతులు
గెలుచుకోండి

ప్రథమ బహుమతి : రు 2,000
లేదా టి.వి.
రెండవ బహుమతి : టేప్‌రికార్డర్ లేదా
రు 1,000
మూడవ బహుమతి : ట్రాన్సిస్టర్ లేదా మిక్సి
లేదా చేతి గడియారం దరలో వగం

విక్రయాలను ప్రోత్సహించే కార్యక్రమం
యిది. పఠ్యశ్యాన్ని పెంచటమే ఈ ప్రకటన
ఉద్దేశం.

మీరు చేయవలసినది :

ప్రక్కనిచ్చిన, సంఖ్యలతో కూడిన ఫోటోలలో
అత్యంత ప్రజాదరణగల హీరోను ఎంపిక చేసుకొని
1వ, 2వ, 3వ స్థానాలను నిర్ణయించండి. అదే
మాదిరిగా స్త్రీ తారలను కూడా ఎంపిక చేయండి

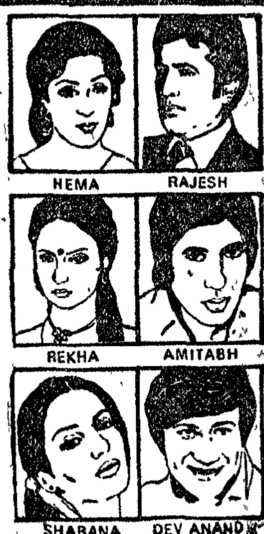

నిబంధనలు :

ఒక కుటుంబంవారు ఒకే ఒక ఎంట్రీని పంపుకోవాలి. ఎంట్రీని తెల్లకాగితం మీదగాని
లేదా పోస్ట్ కార్డు మీదగాని పంపుకోవచ్చు. మీరు చేసిన మంచి సూచనలకు బహు
మతులు లభిస్తాయి. ఫలితాలు వెలువడిన వెంటనే గెలుపొందినవారికి తెలియజేస్తాము
మేనేజ్‌మెంట్‌వారిదే అంతిమ నిర్ణయం. 15 దినాలలో మీ ఎంట్రీని పంపుకోండి.
మీ చిరునామాను ఇంగ్లీషులోగాని లేదా హిందీలోగాని వ్రాయండి.

KING TRADERS,
10315, Eastpark Road, Karol Bagh, NEW DELHI-5.

చెరకు పిప్పి

కిష్ణమైన మసాలా దోసెలు హోటలుకి తీసుకెళ్ళి తినిపించాలి. మంచి బట్టలు కొనాలి" నిశ్చయించుకొంది లక్ష్మి

"అమ్మా! నేను, నాన్నా సినిమా కెళ్తాం, నువ్వు వస్తావా?" అడిగింది లక్ష్మి సాయంత్రం

"నేను రానే. నేనూవస్తే యింటిదు చాకిరీ ఎవరు చేస్తారు వచ్చి? నువ్వు వెళ్తే వెళ్ళు నీ యిష్టం. కాని మీనాన్నెందుకుమధ్య, అతనికేం కనబడాలా? డబ్బులు దండగ."

లక్ష్మి మనస్సు చివుక్కుమంది అమ్మ మాటలకి. ఆమె మాటల తీరే అంత అని సరిపెట్టుకుంది మళ్ళీ.

"అదేమిటమ్మా అలా అంటావు? నాన్నకి విశేషంలా కనిపిస్తుంది. మేము వెళ్తాం" అంది.

"నువ్వున్న నాల్గు రోజులు సినిమాలకు తిప్పుతావు. తర్వాత నీ దార్ని నువ్వు వెళ్ళిపోతావు అత్తవారింటికి. తర్వాత నా ప్రాణాలు తీస్తారు మీ నాన్న, రోజూ సినిమాకి డబ్బులిమ్మని." గొణిగింది విశాలాక్షి.

"అమ్మా! నోర్మూసుకో. మరెప్పుడూ అలా మాట్లాడకు" అని అరుద్దామనుకుంది. కాని —

"ఏంటమ్మా ఆ మాటలు!" అంది.

పీకలదాకా కోపంవచ్చింది. అసలు తండ్రి అంటే ఏవరు అనుకుంటోంది? తన భర్త కాదూ?

భర్తని గౌరవించడం తెలీని ఒక స్త్రీ తనకి జన్మనిచ్చింది అని తల్చుకుంటేనే సిగ్గుగా వుంది లక్ష్మికి.

రిటైరయిపోయినంత మాత్రాన వాళ్ళు మరి మనుష్యులు కారా? వాళ్ళకు మనస్సు వుండదా? ఆలోచనలు వుండవా? యిష్టాలుండవా? సరదాలుండవా? వాటన్నిటినీ చంపేసుకోవాలా?

అసలు తనీనాడు యీ స్థానంలో వుందంటే దానికి కారణం ఎవరు? ఈ సంపాదనంతా ఎవరిది? తను గడించిందా? లేక పుట్టింటివాళ్ళు యిచ్చేరా?

"రిటైరయ్యేక్కూడా ఎంతోమంది మళ్లీ వుద్యోగాలు చేసుకుంటున్నారు. మీరు ఉద్యోగం చెయ్యండి" అని రోజూ పోరే. అరిగిపోయి తుప్పు పట్టి పోయిన మిషను

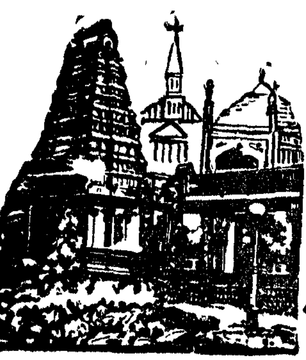

ధర్మపథం

బులుసు వేంకటరమణయ్య

బాహ్యసౌందర్యం

భగవంతుని సృష్టిలో అందరూ ఒక్క రీతిగా ఉండరు. కొందరు అందంగా కానవస్తారు, కొందరిని చూస్తే ఏవగింపు కలుగుతుంది. అయినా ఈ పరిస్థితిలో మార్పు కలుగుతూనే ఉంటుంది చిన్నప్పుడు వికారంగా కానవచ్చేవారు కొందరు వయస్సు వచ్చాక చక్కగా కానవస్తూ ఉంటారు. వయస్సులో ఉన్నప్పుడు చక్కగా కానవచ్చిన వారు వయస్సు మళ్ళాక వికారంగా కనబడ వచ్చును దీనికి కాలమే ప్రబలకారణం. అందువల్ల భౌతిక సౌందర్యం స్థిరంగా ఉంటుందని భ్రాంతి పడకూడదు. కాలాన్నిబట్టీ, పరిస్థితులనుబట్టీ ఒకప్పుడు చక్కని వారే మరొకప్పుడు వెక్కిరింపుకు గురిఅవుతూ ఉంటారు.

ఒకరాజు, వయస్సు వచ్చిన తన కుమారుణ్ని వివాహం చేసుకోవాలని కోరాడు. "మీరు మరే ప్రశ్న వేయకుండా, నాకు వచ్చిన అమ్మాయిని నేను పెళ్ళి చేసుకోడానికి సమ్మతిస్తే అలాగే చేస్తాను" అని ఆ యువరాజు అన్నాడు. తండ్రి దానిని సమ్మతించాడు.

ఒకనాడు రాజకుమారుడు గుర్రమెక్కి విహారానికి వెళ్ళుతూ ఉండగా, ఊరిప్రక్కనున్న నదిలో స్నానం చేస్తూ ఉన్న అందకత్తె అయిన ఒక బాలిక కనబడింది. వెంటనే అతని మనస్సు ఆమెపై లగ్నమయింది. ఇంటికి మరలివచ్చిన యువరాజు ఆ అమ్మాయినే తాను వివాహమాడుతానని తండ్రితో చెప్పాడు. తండ్రి వాకబు చెయ్యగా, ఆ బాలిక ఒక వైశ్యుని పుత్రిక అని తెలిసింది. వైశ్య బాలికను కోడలుగా గ్రహించడం రాజా కిష్టంలేదు. అయినా, కుమారుని కిచ్చిన మాట ప్రకారం మారుమాట చెప్పక, ఆ వైశ్యునికి వర్తమానం పంపాడు, అతని పుత్రికను తన కొడుకున కిమ్మని.

వైశ్య బాలికకు మతంపై ఆదరం ఎక్కువ ఇతర జాతి యువకుని పెండ్లాడడం ఆమె కిష్టంకాదు. రాజు కోరికను తిరస్కరిస్తే ప్రమాదానికి గురి కావలసి వస్తుందని ఆమెకు తెలుసు. ఆమె ఆలోచించి, ఎనిమిది రోజుల తర్వాత మనుష్యులను పంపిస్తే తాను వచ్చి రాజబంధువుల సమక్షంలో యువరాజును పెండ్లాడగలనని సమాధానం చెప్పింది. తర్వాత ఆమె ఏమీ భుజించక ప్రాణాలు నిలుపుకొనుటకు కొంచెం జలం త్రాగుతూ చిక్కి, శల్యావశిష్టయై ఎనిమిది రోజులు గడిపింది. తొమ్మిదో రోజు రాజపురుషుల పల్లకీ తేగా, ఆమె మేలి ముసుగుతో అందులో కూర్చుంది. తనతో మూతలు బిగించిన ఎనిమిది మట్టి పాత్రలను కూడా పలకిలో ఉంచింది. ఆ పాత్రలతో కూడా రాజాంతఃపురం ప్రవేశించి, మేలి ముసుగు తీసివేసింది. చప్పి దౌడలతో, లోపలికి పోయిన కన్నులతో, చిక్కి శల్యావశిష్టమైన ఆమెను చూచి ఆశ్చర్యపడి యువరాజు "నీ సౌందర్యమంతా ఎక్కడికి పోయింది?" అని ప్రశ్నించాడు. "దాన్ని, ఒక్కొక్కరోజూ కొంత కొంత ఈ పాత్రల్లో నింపాను" అని ఆమె జవాబిచ్చింది. యువరాజు తత్వాన్ని గ్రహించాడు. అతనికామె వచ్చలేదు. ఆమెకు గండం గడిచింది.

[భగవాన్ సత్యసాయిబాబా కథ ఆధారంగా.]

తిన్నాళ్ళు పనిచేస్తుంది? ఆప్యాయంగానాలుగు మాటలు మాట్లాడి అతని అవసరాలని చూడాల్సింది పోయి...

చీర కట్టుకుంటున్న లక్ష్మి కోపంతో పళ్ళు కొరికింది.

కష్టసుఖాల్లో తోడు-నీడగా వుండాలనీ, పాలు-నీళ్ళలా కల్సిపోయి, సుఖాలతోపాటు దుఃఖాలని కూడా సరిసమానంగా పంచుకోవాలనీ, పిల్లలు పెద్దవాళ్ళయి వివరి దారిన వాళ్ళు వెళ్ళిపోయేక 'నా' అన్న తోడు ఒకటే వుండాలని, మనస్సుకి దగ్గరగా వచ్చి మనస్సు పర్థంచేసుకుని "మీకు నేను, నాకు మీరు" అని ఓదార్చే వారుండాలని, ఒకస్త్రీని అగ్ని సాక్షిగా తన జీవితంలోకి అహ్వానించాడే ఆ మగాడు!

చెరకు పిప్పి

మరి ఆమె ఇంతవరకు అతని కష్టసుఖాల్లో పాలు పంచుకుంది?

తండ్రి సంసారం కోసం, పెళ్ళాంకోసం, తన సర్వస్వం ధారపోసేరే? అతనికి దొరికే ప్రతిఫలం యిదేనా? ఈ ఛీత్కారాలు, ఈసడింపులూనా?! ఛీ! ఛీ! పాముకి పాలు పోసినట్టు... బూడిదలో పన్నీరు పోసినట్టు...ఫీలయింది లక్ష్మి.

సినిమా హాలులో కూర్చున్న లక్ష్మి ఏదో దృఢనిశ్చయానికి వచ్చినదాన్లా తండ్రితో అంది—

"నాన్నా! మీరు నాదగ్గర కొచ్చివుండండి నాన్నా, ఆయనేమీ అనరు. మా తో పాటు వుందురుగాని."

ఆ మాటకి అదోలా చూసేరు ఆయన.

"పిచ్చిపిల్లా! నీ బాధ నా కర్థమయిందమ్మా. అమ్మ గురించే కదూ ఆలోచిస్తున్నావు. అమ్మ మాట కరకు గాని మనసు నవనీతం తల్లీ, నీకు తెలీదు అమ్మ మనసు! అయినా ఎవరెక్కడుండాలో అక్కడే వుండాలి. నా గురించి నువ్వేం బెంగ పెట్టుకోకమ్మా. నేను విశేషంలా వున్నాను" అన్నారు గంభీరంగా.

లక్ష్మి మాటలురాని మూగదానిలా వుండి పోయింది తండ్రి వైపే చూస్తూ. ఆమెకి అతని ఔచిత్యాన్ని, క్షమాశక్తిని ఏ విధంగా అర్థం చేసుకోవాలో అంతుపట్టడంలేదు